

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23Tos/64/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5622010514
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Antala
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:5622010514.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Antalu a sudcov JUDr. Lucie Horvátovej a JUDr. Juraja Valáška v trestnej veci proti odsúdenému A. B. C., nar. XX.XX.XXXX v Ružomberku, trvale bytom D. E. XXX, F. G. C., t. č. na slobode, pre trestný čin prečinu usmrtenia podľa § 149 odsek 1, odsek 2 písm. a) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. h) Tr. zákona, o návrhu prokurátora Okresnej prokuratúry v Liptovskom Mikuláši na povolenie obnovy konania, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 31. októbra 2023 v Trenčíne prejednal sťažnosť prokurátora proti uzneseniu Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 06. februára 2023 pod sp. zn. 2Nt/31/2022 a jednomyselne takto

rozhodol:

Podľa § 193 odseku 1 písm. c) Tr. poriadku s a sťažnosť prokurátora z a m i e t a, pretože nie je dôvodná.

o d ô v o d n e n i e :

A. B. C., nar. XX.XX.XXXX v Ružomberku (ďalej len „odsúdený“) bol rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 20. decembra 2017 pod sp. zn. 2T/113/2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline zo dňa 21. augusta 2018 pod sp. zn. 1To/54/2018 právoplatne uznaný za vinného zo spáchania trestného činu prečinu usmrtenia podľa § 149 odsek 1, odsek 2 písm. a) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. h) Tr. zákona na skutkovom základe, že

dňa 31. 1. 2010 v čase asi o 16.40 hod. viedol osobné motorové vozidlo zn. Mercedes Benz ev. č. G. XXX H. v pravom jazdnom pruhu diaľnice D 1 v smere do Liptovského Mikuláša a na diaľnici D-1 v km 458,60 náhle, takmer kolmo, prešiel do ľavého jazdného pruhu, v ktorom vo vzdialenosti asi 20 m prichádzalo osobné motorové vozidlo zn. Fiat Punto ev. č. I. XXX J. v smere Poprad – Liptovský Mikuláš, ktoré viedol B. I., nar. XX. X. XXXX, bytom K. L. B., M. F. N. XXX/XX, a tento napriek brzdeniu s vozidlom narazil prednou časťou do stredu ľavej bočnej časti vozidla Mercedes Benz, v dôsledku čoho utrpeli zranenia: vodič vozidla zn. Fiat M. B. I. pomliaždenie pľúc obojstranne, pneumothorax obojstranne, hemothorax vpravo, pomliaždenie hrudníka ťažkého stupňa, pomliaždenie brucha ťažkého stupňa, tržnú ranu nadočnicovej oblasti vpravo, tržnú ranu ľavého lakťa, otras mozgu, úrazové prederavenie tenkého čreva so zápalom pobrušnice a krvným výronom v dutine brušnej, mnohopočetné odreniny, exkorácie v oblasti celého hrudníka s prevahou vľavo, vyklbenie v 4. metatarzofalangeálnom kĺbe ľavej nohy, na ktoré zranenia bol liečený a obmedzený v obvyklom spôsobe života do 2. 4. 2010, spolujazdec sediaci vpredu vpravo O. B., nar. XX. X. XXXX, naposledy bytom P., N. XXXX/XX, utrpel drvivé poranenie hlavy so vznikom zlomenín spodiny lebečnej, so zmliaždením mozgu, krvácaním pod tvrdé a mäkké pleny mozgové, úrazový opuch mozgu, pridružené poranenia pravej kľúčnej kosti, pravého hrudníka, pečene a dolných končatín, na ktoré zranenia dňa X. X. XXXX zomrel, spolujazdec sediaci vzadu vpravo C. K., nar. XX. X. XXXX, bytom G. XX, J., Žilina, utrpel zlomeninu stehennej kosti vpravo s posunom úlomkov, zlomeninu nosa, tržnú ranu chrbta nosa, pomliaždenia a mnohopočetné odreniny tváre, pomliaždenie rúk obojstranne, otras mozgu, na ktoré zranenia bol liečený a obmedzený v obvyklom spôsobe života najmenej do 27. 5. 2010, spolujazdec sediaci vzadu vľavo Q. H., nar. XX. X. XXXX, bytom P., N. XXXX/

X, utrpel pomliaždenie hrudníka, pomliaždenie oboch predkolení s tržnou ranou pravého predkolenia, odreniny hlavy, na ktoré zranenia bol liečený a obmedzený v obvyklom spôsobe života do 13. 2. 2010, čím obžalovaný porušil ustanovenia § 10 ods. 6, § 3 ods. 2 písm. a/, § 4 ods. 1 písm. c/ zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke v znení účinnom ku dňu 31. 1. 2010.

Súčasne súd rozhodol o uplatnenom nároku poškodených na náhradu škody.

Proti uvedenému rozsudku podal obžalovaný odvolanie. Rozsudkom Krajského súdu v Žiline pod sp. zn. 1To/54/2018 zo dňa 21.8.2018 bol zrušený označený rozsudok okresného súdu vo výroku o treste. Odvolací súd pri nezmenenom výroku o vine a náhrade škody odsúdil obžalovaného na trest odňatia slobody vo výmere 2 roky, výkon ktorého bol podmiennečne odložený s určením skúšobnej doby vo výmere 3 roky a na trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá vo výmere 5 rokov.

Okresný súd Liptovský Mikuláš uznesením zo dňa 06. februára 2023 pod sp. zn. 2Nt/31/2022 podľa § 399 ods. 2 Tr. poriadku zamietol návrh prokurátora Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš (ďalej len „prokurátor“) na povolenie obnovy konania vo vyššie uvedenej trestnej veci. Svoje rozhodnutie okresný súd odôvodnil v podstate tým, že nezistil dôvody pre povolenie obnovy konania v zmysle § 394 odsek 5 Tr. poriadku tak, ako sa toho domáhal prokurátor. Návrh prokurátora na povolenie obnovy konania podaný v neprospech odsúdeného A. B. C., považoval za podaný predčasne. Návrh na povolenie obnovy konania bol odôvodnený na tom základe, že rozhodnutie odvolacieho senátu v trestnej veci vedenej na Krajskom súde v Žiline pod sp. zn. 1To/54/2018 bolo učené v súvislosti a v dôsledku korupčnej trestnej činnosti O. M. M.. Okresný súd však nezistil ani dôvody pre povolenie obnovy konania podľa § 394 odsek 1 Tr. poriadku, pretože nevyšli najavo žiadne nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by mohli sami osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine a treste odsúdeného. Hoci sa prokurátor domáha povolenia obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Tr. poriadku, prvostupňový súd vyhodnotil, že návrh je nevyhnutné posudzovať podľa jeho obsahových náležitostí, ktoré je však potrebné subsumovať pod ust. § 394 ods. 5 Tr. poriadku. Podmienkou pre povolenie obnovy konania v takomto prípade je skutočnosť, že právoplatným rozsudkom bolo konštatované, že policajt, prokurátor, sudca alebo prísediaci v pôvodnom konaní porušením svojich povinností spáchal trestnú činnosť. Uvedená podmienka určená zákonom musí byť preukázaná existenciou právoplatného rozsudku. Avšak aj keď prokurátor na v rámci návrhu na povolenie obnovy konania poukazoval na okolnosť, že rozhodnutie odvolacieho senátu v trestnej veci vedenej na Krajskom súde v Žiline pod sp. zn. 1To/54/2018 malo byť učené v súvislosti a v dôsledku korupčnej trestnej činnosti O. M. M.. Aj keď táto osoba sa podieľala na rozhodovaní o opravnom prostriedku – odvolaní odsúdeného nemožno konštatovať, že v súvislosti s jeho rozhodovaním v uvedenom odvolacom konaní spáchal trestný čin porušením svojich povinností sudcu, pretože neexistuje žiaden právoplatný rozsudok príslušného súdu, ktorý by čo túto osobu uznal za vinného zo spáchania trestnej činnosti tak, ako to vyplýva z citovaného ustanovenia.

Proti tomuto uzneseniu, ihneď po jeho vyhlásení, t. j. v zákonnej lehote troch pracovných dní, podal sťažnosť prokurátor, ktorý ju odôvodnil tým, že návrh na povolenie obnovy konania nebol podaný s poukazom na existenciu dôvodu obnovy konania podľa § 394 odsek 5 Tr. poriadku, ale podľa ustanovenia § 394 odsek 1 Tr. poriadku, pričom nenamietal, že podmienky na povolenie obnovy konania v zmysle § 394 odsek 5 Tr. poriadku nie sú naplnené, avšak poukázal na hrozbu zmarenia hypotetického iného postihu odsúdeného v tejto trestnej veci vzhľadom na plynutie premlčacej doby. Uviedol, že je potrebné prihliadať na svedkami popisované korupčné správanie O. M. M. v tejto veci, pričom práve tieto nové skutočnosti majú odôvodňovať povolenie obnovy konania podľa § 34 odsek 1 Tr. poriadku. Je toho názoru, že verejný záujem na dosiahnutí elementárnej spravodlivosti v pôvodnej trestnej veci a záujem spoločnosti na potieraní následkov korupčného správania sudcov by mal súd viesť k postupu, kde súd bude prihliadať nielen na skutočnosť, či už je daný výsledok trestného konania, ale aj na presvedčivé dôkazy zabezpečené v priebehu prípravného konania. Vzhľadom na vyššie uvedené navrhol, aby krajský súd napadnuté uznesenie zrušil a sám rozhodol tak, že povolí obnovu konania.

Odsúdený v rámci vyjadrenia k odôvodneniu sťažnosti prokurátora uviedol, že s napadnutým uznesením a jeho odôvodnením sa stotožňuje, pričom konštatoval, že o skutočnosti, že O. M. M. sa ako sudca mal v predmetnej trestnej veci dopustiť trestného činu nebolo doposiaľ právoplatne rozhodnuté a je preto na neho potrebné stále hľadieť ako na nevinného. Nestotožnil sa ani s názorom prokurátora, že dôkazy v tomto inom trestnom konaní by vôbec nasvedčovali spáchaniu trestného činu sudcom, keďže

nepotvrádzujú prevzatie úplatku O. M. M.. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby krajský súd sťažnosť prokurátora voči napadnutému uzneseniu zamietol.

Krajský súd v Trenčíne, na podklade podanej sťažnosti prokurátora, ktorá mu spolu so spisom bola predložená dňa 08. júna 2023 po tom, čo Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením zo dňa 24. mája 2023 pod sp. zn. 1Ndt/7/2023 delegoval trestnú vec odsúdeného z pôvodne nadriadeného Krajského súdu v Žiline (sp. zn. 1Tos/30/2023) podľa § 23 odsek 1 Tr. poriadku na Krajský súd v Trenčíne, na neverejnom zasadnutí dňa 31. októbra 2023 preskúmal podľa § 192 odseku 1 Tr. poriadku správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie predchádzajúce napadnutému uzneseniu a dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora, hoci je prípustná, podaná oprávnenou osobou, včas i na správnom mieste, nie je však dôvodnou.

Z ustanovenia § 394 odseku 1 Tr. poriadku vyplýva, že obnovu konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom, možno povoliť len vtedy, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu.

V konaní o povolení obnovy nie je však možné preskúmať vecnú správnosť rozsudku vydaného v základnom konaní. Toto konanie sa v zmysle citovaného zákonného ustanovenia obmedzuje predovšetkým na riešenie otázky, či návrh na povolenie obnovy obsahuje skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú pre súd nové, skôr neznáme. Až po kladnej odpovedi na túto otázku treba skúmať, či ide o také nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by mohli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi súdu skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie, v danom prípade o vine.

Za "nové skutočnosti skôr neznáme" v zmysle § 394 odsek 1 až 3 Tr. poriadku treba považovať také (vecné) skutočnosti, ktoré neboli predmetom dokazovania alebo zisťovania pred rozhodnutím, ktorého sa návrh na obnovu konania týka. Ide teda o objektívne existujúci jav, ktorý ako skutočnosť nebola príslušnému orgánu známa a nebola obsahom spisu. Nebola teda dôkazom, ale môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu, resp. vecnej skutočnosti. Za nové skutočnosti alebo dôkazy v zmysle citovaného ustanovenia nemožno však považovať skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú zistiteľné z obsahu spisov a to aj vtedy, keď sa súd s nimi v rozhodnutí nevysporiadal alebo ich dokonca prehliadol. Taktiež omyl súdu pri hodnotení vykonaných dôkazov, prípadne ich nesprávne hodnotenie, nie je dôvodom na povolenie obnovy konania.

Podľa § 394 odsek 5 Tr. poriadku obnovu konania, ktoré sa skončilo niektorým zo spôsobov uvedených v predchádzajúcich odsekoch, sa povolí aj vtedy, ak sa právoplatným rozsudkom zistí, že policajt alebo prokurátor, sudca alebo prísediaci v pôvodnom konaní porušením povinnosti spáchal trestný čin.

Okresný súd správne zistil, že v danom prípade nie sú splnené zákonné podmienky pre povolenie obnovy konania, pretože v konaní o obnove nevyšli najavo také nové dôkazy a skutočnosti, ktoré by v zmysle § 394 odseku 1 a odseku 5 Tr. poriadku mohli viesť k zmene pôvodného právoplatného odsudzujúceho rozsudku. Prokurátor sa povolenia obnovy konania z uvedených dôvodov domáhal avšak dôvodom pre povolenie obnovy konania, mali byť práve skutočnosti súvisiace nie zo samotným skutkom za ktorý je obžalovaný odsúdený, alebo jeho osobou, ale s okolnosťami úzko súvisiacimi s dôvodom na povolenie obnovy konania ktorý má vyplývať z ustanovenia § 394 odsek 5 Tr. poriadku. Dôvody mali spočívať v podstate na tej skutočnosti, že z doposiaľ zabezpečených dôkazov v trestnej veci vedenej na Prezídium PZ, národná kriminálna agentúra, odbor Stred, Banská Bystrica v konaní pod sp. zn. PPZ-4/NKA/ST3-2021 vyplýva podozrenie, že sudca O. M. M. sa správal korupčne, pričom práve svedecké výpovede zabezpečené v uvedenej veci majú mať povahu nových skutočností odôvodňujúcich povolenie obnovy konania v posudzovanej trestnej veci. Prokurátor súčasne poukázal na hrozbu premlčania trestného stíhania v pôvodnej veci, ktoré by zmarilo možnosť iného hypotetického postihu odsúdeného.

Okresný súd však v napadnutom uznesení vecne správne a presvedčivo uviedol dôvody, pre ktoré nepovažoval podaný návrh prokurátora za opodstatnený a dôvodne ho neakceptoval. V posudzovanom prípade je z obsahu spisu dostatočne zrejmé nielen to, že prokurátor sa návrhom na obnovu konania

v konečnom dôsledku domáhal zrušenia právoplatného odsudzujúceho rozsudku vo výroku o treste. Pokiaľ prokurátor argumentoval nielen pred okresným súdom, ale i v sťažnostných námietkach, že z výpovedí svedkov v inej trestnej veci vyplýva podozrenie, že konanie sudcu odvolacieho Krajského súdu v Žiline JUDr. Pavla Polku v spojitosti s predmetnou trestnou vecou má znaky trestnej činnosti, je potrebné konštatovať, že uvedené okolnosti už spadajú pod osobitný dôvod povolenia obnovy konania a to podľa § 394 odsek 5 Tr. poriadku, ktorý však nevyhnutne vyžaduje existenciu právoplatného rozsudku preukazujúceho vinu, v tomto prípade sudcu, zo spáchania trestnej činnosti súvisiacej s vecou v ktorej má dôjsť k povoleniu obnovy konania. Z vyššie citovaného ustanovenia § 394 odsek 5 Tr. poriadku totiž celkom jednoznačne a nepochybne vyplýva, že porušenie povinnosti sudcu, ktoré musia evidentne a nepochybne naplňať spáchanie trestného činu, musí preukazovať jedine právoplatný rozsudok. Tak zo sémantického (jazykového), ale aj logického výkladu musí ísť o právoplatný rozsudok, ktorým bola uznaná vina sudcu, v súvislosti s jeho rozhodovaciu činnosťou v konkrétnom prípade. Uvedené ustanovenie nemôže pripúšťať žiaden extenzívnejší výklad tak, ako sa o to pokúšal prokurátor. Stabilita a nezmeniteľnosť súdnych rozhodnutí je a vždy musí byť garantovaná platným právnym poriadkom a vo vzťahu ktorým rozhodnutiam sa odsúdený domáha povolenia obnovy konania možno ich prelomiť iba výnimočne a výlučne zo zákonných dôvodov. Výpovede svedkov v trestnej veci vedenej na Prezídium PZ, národná kriminálna agentúra, odbor Stred, Banská Bystrica v konaní pod sp.zn. PPZ-4/NKA/ST3-2021, ktoré prokurátor považuje za dostatočný relevantný skutkový dôvod pre povolenie obnovy konania, s určitosťou nie sú dostatočným podkladom pre povolenie obnovy konania v posudzovanom prípade.. Z citovaného ustanovenia jednoznačne vyplýva, že pre naplnenie tohto dôvodu pre povolenie obnovy konania nestačí iba podozrenie zo spáchania trestnej činnosti, ktoré výpovede svedkov v trestnej veci vedenej na Prezídium PZ, národná kriminálna agentúra, odbor Stred, Banská Bystrica v konaní pod sp. zn. PPZ-4/NKA/ST3-2021 predstavujú. V opačnom prípade by totiž došlo k flagrantnému porušeniu ústavne garantovanej prezumpcie neviny u O. M. M., čo by bolo rovnako v príkrom rozpore aj s takouto garanciou, ktorá vyplýva z Dohovoru o ochrane základných ľudských práv a slobôd, ktorým je Slovenská republika viazaná, a čo by bolo absolútne neakceptovateľné.

Keďže okresný súd postupoval v posudzovanom prípade procesne správne, v dostatočnej a akceptovateľnej miere kvalifikovane a presvedčivo vysvetlil dôvody meritórneho rozhodnutia, ktoré nemá navyše ani charakter arbitrárnosti, krajský súd vzhľadom na skutočnosť, že rozhodnutie prvostupňového s druhostupňového súdu tvoria jednotu, v podrobnostiach ďalej už odkazuje na odôvodnenie napadnutého uznesenia okresného súdu.

Krajský súd, keďže sa so závermi okresného súdu v celom rozsahu stotožnil, nepovažoval sťažnosť Okresnej prokuratúry v Liptovskom Mikuláši za dôvodnú a preto ju podľa § 193 odsek 1 písm. c) Tr. poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť n i e j e prípustná.